

РИБАЧКА

Гей, рибачко чорноока,
Змилуйсь, змилуйсь надо мною!
Та я рибка невеличка,—
Ох, пусти мене на волю!

Тут над річкою, де хвиля
Жизні ллється і клекоче,
Сіла ти й завергла вудку:
Ті чудові чорні очі.

Кинула її ти в хвилю,
Наче гачок з діаменту,
Що той блиск мене принадив,
Чи я винен — неспасен ту?

Ох, той блиск мене принадив!
Зразу я кружив несміло,
Тайком блиском тим впивався,
Аж у серці заболіло.

Аж тоді всю зрадну силу
Оцінити я навчився,
Як затріпався на гачку
І на суші опинився.

Бідна рибка, дарма б'юся,
Воздух ловлю до гортані...
Воздух той, що ти ним дишеш,
Він уб'є мене, о пані!